

Maisted (FP):

Det er klart, at fremskridtspartiet er lammet over den ulykke, der er overgået hr. Glistrup. Det er jeg sådan set overbevist om at alle har forståelse for. Men det, der virkelig er chokerende, er, at folketingets medlemmer ikke forstår essensen i det, der nu er ved at ske.

Et demokrati er kendetegnet ved, at man varetager mindretallets interesser, uanset hvor uenig man er med dem. Man går endog så vidt, at man vil beskytte dette mindretal. Den megen snak om værdighed og uværdighed i folketinget er tom tale. Det er politiske realiteter, at man her ønsker at stemme en besværlig person ud af folketinget, som har en opbakning på mere end 20.000 personlige stemmer ved sidste valg – og formentlig ville have et langt større antal stemmer, hvis der havde været tale om valg på landsbasis.

Det er det allervigtigste, fordi folketinget efter min opfattelse er en af de få demokratiske institutioner, vi har tilbage i Danmark. Enhver, der har siddet i folketinget og har været med til at behandle sager, f. eks. i finansudvalget, ved, at embedsmændene og de offentligt ansatte i Danmark udgør den største politiske magtfaktor. Enhver i dette land ved, at nyhedsformidlingen beherskes af partier, og de, der har den største og den bedste nyhedsformidlingstjeneste, er også de største partier i folketinget. Dertil kommer, at man også har fod på det statsmonopoliserede Danmarks Radio og TV. Enhver ved også fra sager, vi har behandlet her i folketinget, at politiske udnævnelser i det administrative og det dømmende system er hverdagskost.

Derfor er det vigtigste her for folketinget at prøve at bevare hovedet koldt og bevare hr. Glistrup – ikke af hensyn til hr. Glistrup, men af hensyn til, at det demokratiske system kan overleve her i landet. Det er det allervigtigste, at man abstraherer fra personen og fra denne sag, men vil være med til at kæmpe for, at demokratiet kan overleve.

Hvis man vælger at gå den anden vej, er der jo ikke noget at sige til, at f. eks. en statskattedirektør som hr. Westerberg kunne udsende en pressemeddelelse dagen efter Glistrupdommen, hvor han triumferende kunne meddele befolkningen, at nu var det ikke nødvendigt for skattevæsenet at overholde flere love, nu kunne man bare skønsomt sætte,

ansætte, hvad skatteyderne skulle betale i skat, og så kunne de selv få lov at anlægge sag imod skattemyndighederne. Så kan enhver jo forestille sig, hvordan det vil gå dem. Det er ganske enkelt horribelt.

Derfor er folketinget den sidste skanse for, at det danske folk i hvert fald har en illusion om, at det kan nytte noget at sætte sit kryds en gang imellem på stemmesedlen.

Glensgård (FP):

Mange vil sige, at højesteret nu har udtalt, at hr. Glistrup er dømt for overtrædelse af den danske lovgivning. Det, man rent faktisk har gjort, er, at man har dømt hr. Glistrup efter en lovgivning, som ikke eksisterer – som måske burde eksistere efter flertallets mening i denne sal, men så burde I have lavet lovgivningen og ikke benyttet domstolene som skubber.

Da jeg sad som dommer i landsskatteretten, havde vi sager, hvor små, uskyldige klienter – sådan kaldte man dem i landsskatteretten – blev dømt, fordi hr. Glistrup nødig skulle få indtryk af, at han ikke lavede noget forkert. Derfor tog man nogle andre med i fedtefadet.

Hvis man i øvrigt skal dømme hr. Glistrup efter fiktionsteorien, skulle man så ikke også tage alle de andre med, der har været med til at gøre det muligt for hr. Glistrup at opbygge en stor advokatforretning? Jeg tænker f. eks. på hr. Anders Andersen – undskyld, økonomiministeren. Skulle økonomiministeren ikke også med i fedtefadet? Dengang økonomiministeren var præsident for Landbrugsrådet, var økonomiministeren jo i stand til at udskrive en check på et stort millionbeløb, som gjorde det muligt for hr. Glistrup at sikre, at disse penge kunne anbringes i aktiv investering – i denne forbindelse i forbindelse med nogle sommerhuse, der blev bygget i Nordjylland. Dommen over hr. Glistrup indebærer, at disse sommerhuse er fiktive. Der er måske mange, der af politiske årsager kunne ønske, at økonomiministeren var fiktiv, men han eksisterer alligevel. Det, økonomiministeren altså gjorde som Landbrugsrådets præsident dengang, var sammen med en lang række andre at gøre det muligt for hr. Glistrup at opbygge sin bankvirksomhed.

Jeg ved af erfaring, at mange i denne sal i dag ikke har det godt med sig selv. Jeg ken-